

شعار های مبرم ما

دکتورس اناهیتا

جریده پرچم، شماره اول، پنجشنبه ۱۳ حوت ۱۳۴۶ هـ - ۱۴ مارچ ۱۹۶۸ ع

قانون عینی و تغییر نا پذیر زندگیست که هر جامعه بشری جبراً در تاریخ خویش مرحله به مرحله تغییر میکند و تکامل می یابد ولو نیروهای سیاه ارتجاع داخلی و خارجی موقتاً در راه ترقی و پیشرفت جامعه موانعی خلق کنند. رشد وسایل تولید قدم به قدم چهره جامعه را تغییر می دهد و متناسب به آن مناسبات و روبنای جدیدی بوجود می آید و طبقات مختلف اجتماعی بر مبنای منافع و بقای خویش اقدام به ایجاد موسسات، ارگانهای نشراتی، سازمانهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی میکند و برای استحکام و حفظ منافع خویش با طبقات، قشرها و نیروهای مخالف داخلی و خارجی به مبارزه می پردازد.

سوال اجتماعی ما در اینجا است که در شرایط معاصر کشور کدام یکی از طبقات و نیرو های اجتماعی، پیشرو ترین و پیش آهنگ ترین مبارزان در راه طرد نظام کهن اجتماعی، در راه محور کامل ظلم و ستمگری، در راه ایجاد نظام عادلانه نوین و مترقی است و به جهت تکامل پویان است ؟ جواب ساده، منطقی و علمی است. بطور عموم خلق و طبقه زحمتکش جامعه و نیروهای مترقی آنست زیرا «واقعیت تاریخ» مبین این حقیقت است که اکثریت عظیم خلق اعم از کارگران، دهقانان، پیشه وران و یگر قشر های زحمتکش شهر و ده نیروی محرک تاریخ و سازنده جامعه اند نه اقلیت کوچک ستمگران و مرتجعین داخلی و خارجی. بر اساس درک این وظیفه تاریخی است که جریده پرچم به حیث ناشراندیشه های دموکراتیک خلق، ترجمان آرمانهای تمام مردم زحمتکش افغانستان پا به عرصه نشراتی گذاشت.

در اثر قیام مسلحانه ملی (۱۹۱۹) مردم افغانستان که به تسلط مستقیم استعمار پایان داد برای نخستین مرتبه در کشور نطفه صنایع و طبقه نوین بوجود آمد و بتدریج بخصوص در دهه اخیر بصورت طبقه جوان کارگر در جامعه ما ظاهر گردید که نهضت های اخیر مظهر گویای آنست.

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

ولی بکمال تاسف باید خاطر نشان ساخت که رشد اقتصادی - اجتماعی وطن محبوب ما افغانستان تا کنون بنا بر نظام نظام تولید فئودالی و اعمال نفوذ و فشار نیرو های استعماری فوق العاده کند و بطی بوده است. نهضت مشروطه خواهی و مبارزه نیرو های ملی و آزادیخواه از اوایل قرن بیست تا کنون طی چندین مرحله درحقیقت مجاهداتی بود برای طرد این موانع یعنی استبداد، ارتجاع و استعمار و هموار ساختن راه رشد اقتصادی - اجتماعی، ولی نهضت مشروطه خواهی و آزادیبخش ملی افغانستان در چندین مرحله بنا بر دسایس امپریالیستی و ارتجاع داخلی از یکسو، نفاق و بعضی اشتباهات از سوی دیگر، به هدفهای ملی نرسیدند و موانع اساسی در برابر تکامل و ترقی جامعه، همچنان تا کنون قویا باقی ماند. بطور مثال نزدیک، قابل توجه و دقت عمیق جمیع نیرو های تحول طلب است که بعد از توقیف غیرقانونی جریده خلق، افشای مداخله سازمان جاسوسی امریکا در امور داخلی کشور های جهان، منجمله در کشور ما، به تعقیب آن در سیاست داخلی کشور توطئه علیه آزادی و دموکراسی، قانون اساسی و آزادی مطبوعات ظاهر گشت و در کشور اختناق، تفرقه و پراگندگی نیروهای ترقیخواه وطن پرست بوجود آمد و در ولسی جرگه (شوری) کشور در جلسات رای اعتماد به حکومت موجود از طرف اکثریت وکلای ملی بطور عموم و بخصوص فراکسیون د. خ افشا گردید.

درینجاست که مسأله طرح شعارهای ضروری روز کلیه نیروهای تحول طلب (اعم از ملی، دموکرات وطن پرست و مترقی) کشور مطرح میگردد و ضرورت تاریخی حکم می نماید که تمام این نیروهای تحول طلب به مثابه ادامه دهنده سنن پر افتخار اسلاف قهرمان ما و شهدای راه آزادی ملی و دموکراسی با مضمون و شکل نوین، مترقی و علمی به صورت یک جبهه در نهضت آزادی بخش ضد ارتجاع داخلی و ضد استعمار و امپریالیزم با هم متحد شوند. تا جائیکه به همکاران پرچم و فراکسیون پارلمانی آن در ولسی جرگه مربوط است یکبار دیگر تصمیم قاطع و تغییر ناپذیر خود را برای اجرای این شعار های ضروری روز که بصورت فورمول بندی شده زیرین طرح میگردد در وضع معین موجود اعلام می نمائیم و دست اتحاد را در چوکات اصول برای اجرای این پروگرام حد اقل که مبین وظایف مبرم ما بشمار می رود بطرف عموم عناصر و گروه های ملی، دموکراتیک وطن پرست از صمیم قلب دراز می کنیم.

تحول طلبان کشور! بیائید تا دیر نشده تعمیم دموکراسی را شعار مبرم روز قرار دهیم و بصورت متحد قدم به قدم ارتجاع، استبداد و استعمار را وادار به عقب نشینی سازیم.

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

شعارهای ضروری که میتوان آنرا در شرایط کنونی نوعی از سیاست عملی یا پروگرام حداقل برای تمام نیروهای تحول طلب ملی و دموکراتیک به عنوان اساس اتحاد عمل و پلاتفورم مشترک مبارزه مطرح کرد عبارت از اجرای وظایف مبرم زیرین میباشد:

- بسط و توسعه سیاست مستقل صلحجویانه و بی طرفی مثبت بر بنای اصول همزیستی مسالمت آمیز به جهت دفاع از صلح، استقلال و دموکراسی و مبارزه با ارتجاع و امپریالیسم و جنگ. مبارزه علیه پایگاه های نظامی سنتو و سیاتو در همجواری افغانستان، دفاع پیگیر از جنبش آزادیبخش ملی پښتونستان بر مبنای اراده خلق پښتونستان و تمام جنبش های ملی و مترقی جهان، محکوم ساختن تجاوز اسرائیل در قلمرو ملل عربی و از بین بردن اثرات آن و محکوم کردن جنگ ظالمانه و تجاوز امپریالیسم در ویتنام، طرد کامل نفوذ اقتصادی سیاسی و ایدیالوژیکی استعمار جدید و امپریالیسم از کشور، بسط و توسعه روابط اقتصادی و تجارتي با کشورهای پیشرو و صلحدوست داخل حوزه بارتري و بسط روابط سیاسی، فرهنگی با این کشورها.

- مبارزه در راه دموکراسی و تامین حقوق و آزادی های دموکراتیک مردم و تامین حداقل رفاه برای زحمتکشان شهر و ده، مبارزه (با استفاده از قانون اساسی و دیگر قوانین اصلاحی) برای تامین دموکراسی سیاسی که مهمترین و عمده ترین محتوی مبارزات جاری روز ما را تشکیل می دهد، مبارزه برای آزادی مطبوعات، انتخابات، تشکیل احزاب و اتحادیه های کارگران، دهقانان، زنان، جوانان و محصلان، تظاهرات، اعتصابات و غیره، مبارزه در راه تشکیل جرگه های ولایتی تا دهات و تامین حقوق فرهنگی و سیاسی تمام خلفها و اقوام کشور بدون تبعیض، طرد فئودالیسم از طریق اجرای اصلاحات دموکراتیک ارضی و صنعتی ساختن کشور.

- تقویه سکتور دولتی اقتصاد و سیستم پلانگذاری، مبارزه در راه حل فوری مسأله کوچیان، مبارزه برای حقوق اجتماعی و سیاسی زنان، مبارزه برای اصلاح دستگاه اداری و اقتصادی و اصلاح دموکراتیک قوانین مالیاتی، مبارزه برای استقرار عادلانه سطح قیمت ها و افزایش غله در کشور، مبارزه در راه تامین حقوق و آزادی های طبقه کارگر، مبارزه علیه صاحبان قدرت و متنفذین که بالای توده های عظیم دهقانان ظلم و ستم میکنند و آنها را استثمار می نمایند، مبارزه در راه تعمیر معارف متوازن ملی و مترقی و صحت در سراسر کشور.

بی نیاز از اثبات است که مبارزه در راه اجرای این شعارها اتحاد تمام نیروهای وطن پرست را هر چه زودتر و ضروری تر مطرح میسازد.

توجه کنید: ده ها سال است که ارتجاع داخلی و خارجی مبارزات مردم زحمتکش کشور ما را در زمینه آزادی های دموکراتیک و بهبود شرایط زندگی آنها بی رحمانه سرکوب کرده است و از هیچ

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

نوع دسیسه و توطئه و جنایتی نسبت به منافع ملی ما دریغ نکرده اند. سالها خیانت سالها تجاوز به حقوق مردم به قیمت عقب ماندگی اقتصاد و فرهنگ فقر و بدبختی توده های عظیم مردم ما انجامید، ولی دیگر شرایط تغییر کرده است. از یکسو نارضایتی مردم دیگر غیرقابل تحمل گشته و از سوی دیگر سیاست های ضد ملی، ضد دموکراتیک و ضد خلق شکست برداشته و میرود که نهضت دموکراتیک ملی در بین مردم بسط و توسعه یابد و تمام طبقات و قشرهای مترقی جامعه ما را احتوا کند و مورد پشتیبانی همه مردم قرار گیرد و دیگر نیروهای سیاه کشور نتوانند سیاست وحشت و غیرانسانی و سرکوب نیروهای وطن پرست را تعمیل نمایند.

معهدالک نباید هوشیاری را از دست داد ارتجاع همچنان محیل و نیرنگ باز است!

اکنون کشور ما در یک مرحله حساس تاریخی قرار دارد، مسؤلیت تاریخی تمام نیروهای تحول طلب عظیم و سنگین است، دو راه برای نیروهای ملی و دموکراتیک موجود است. انتخاب در دست آنهاست یا نیروهای وطن پرست و مترقی، ملی و دموکراتیک تمام وجوه افتراق را کنار گذاشته و تا کنون آنچه بر اثر مبارزه طولانی و رنج های عظیم مردم بدست آمده وجوه اشتراک عمل را در نظر میگیرند و دست اتحاد با هم داده راه را برای تحول بنیادی و دموکراتیک هموار میسازند و یا آنکه میگذارند که ارتجاع سیاه و بی رحم داخلی و خارجی به ایجاد نفاق و تفرقه در صفوف مبارزان راه آزادی ملی و دموکراسی و ترقی و پیشرفت سریع اجتماعی کشور از اتحاد آنان جلوگیری کند و از طریق یک ضربه ناگهانی و یا سیاست تدریجی اختناق مواضع خود را نیرومند تر و هوشیار تر استحکام بخشیده و تمام نیروهای تحول طلب وطن پرست افغانستان را در غل و زنجیر ببندند. منعیث مثال: تجارب نزدیک (واقعه خونین ۳ عقرب، تظاهرات ضد فرهنگ استعماری جوانان، نقشه ترور علیه فراکسیون د. خ. در ولسی جرگه، توطئه سازمان جاسوسی امریکا و غیره) نشان می دهد که مبارزه مشترک تمام نیروهای وطن پرست چگونه ارتجاع را مؤقتاً وادار به عقب نشینی کرد.

تجربه مبارزات ملی مبین این حقیقت است که تنها با پیگیری مبارزه مشترک و درآمیختن نیروهای مردم میتوان به زندگی و اعمال قدرت و توطئه استبداد، ارتجاع و استعمار خاتمه داد. باید جداً خاطرنشان ساخت که دشمنان خلق افغانستان پیوسته از اتحاد نیروهای ملی در وحشت اند و همیشه با تغییر چهره ها دست بکار اند که مبارزین صدیق راه آزادی را مشغول زد و خورد داخلی شان کنند و دایم در حال تفرقه نگهدارند و مانع اتحاد و همبستگی شان گردند و اصیل ترین جریان مترقی و وطن پرست دموکراتیک خلق را، پیگیر ترین و دلیر ترین و اصولی ترین مدافعان خلق وطن را از مردم و دیگر نیروهای ملی منفرد سازند.

تایپ کامپیوتری از ع . ق . فضلی

در خاتمه این بحث یکبار دیگر تصریح می کنیم که تنها ایجاد یک صف و جبهه متحد موقتی و دایمی با حفظ اصول و ایدیالوژی و استقلال جریان مرکب از تمام نیروهای تحول طلب ضامن استقرار و پیروزی استقلال ملی و دموکراسی و ضامن رشد سریع اقتصاد و فرهنگ کشور، ضامن سعادت و ترقی اجتماعی خلق و وطن محبوب ما افغانستان است، ما دست اتحاد و همکاری، دست بدون بلند پروازی و بدون خودخواهی را بسوی همه تحول طلبان اعم از جریانات، محافل، جمعیت ها، سازمان ها . . . ارگانهای نشراتی و شخصیتهای مستقل ملی و دموکراتیک، وطن پرست و ترقیخواه و همه هموطنانیکه مصمم باشند عملاً یک گام بجانب تطبیق حداقل سیاست ملی و دموکراتیک، در راه مبارزه مشترک ضد ارتجاع، ضد استبداد و ضد استعمار و امپریالیزم بردارند، دراز میکنیم. ما معتقدیم که ایجاد اتحاد تمام نیروهای وطن پرست مشکلاتی عظیمی در پیشرو دارد. معهذاً باید سعی بلیغ و استقامت و تحمل بسیار بخرچ داد و از ضربات ارتجاع، ناکامی ها و اتهامات نباید ترسید و کوشش فراوان بکار برد تا اتحاد و پیروزی به دست آید.

شخصیت ها، محافل، ارگانهای نشراتی، نیروهای ملی و دموکراتیک!

ستونهای اختصاصی جریده پرچم بروی شما باز است، نظرات اصلاحی و انتقادی تانرا به منظور اتحاد ارسال دارید! حاشیه فرصت تنگ تر میشود! ارتجاع داخلی و خارجی زمان کمائی میکند! یگانه راه نجات و یگانه شرط اساسی احراز پیروزی در مبارزه علیه استبداد، ارتجاع و استعمار اتحاد نیروهاست.

دست اتحاد را رفقای همکار پرچم دموکراتیک خلق به سوی شما دراز کرده است به خاطر رنجهای بیکران خلقهای ستمدیده افغانستان، به خاطر ساختمان وطن پرافتخار و نوین، بخاطر ایجاد جامعه آزاد از ظلم و ستمگری مادی و معنوی آنرا بفشارید!

به پیش! در تحت پرچم اتحاد تمام نیروهای ملی، دموکراتیک، وطن پرست و ترقیخواه!